

mokraterne ved at fjerne A-centrene. Det kunne måske give anledning til overvejelser om, at man så kunne støtte forslaget, for det var sådan set de to elementer, der var genstand for de konkrete kritiske udsagn fra hr. Jan Petersen på det tidspunkt.

Nu kan jeg jo ikke læse hele hr. Jan Petersens ordførertale op, for så ville min tid gå med det.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hvis Venstres ordfører havde valgt den metode, kan vi sige, at det i hvert fald havde været mere retvisende i forhold til, hvad hr. Jan Petersen sagde ved førstebehandlingen. For det, som Venstres ordfører forsøger at tillægge hr. Jan Petersen med hensyn til at afskaffe A-centrene og med hensyn til det, der skulle være i stedet for, svarer heller ikke til det, som hr. Jan Petersen sagde.

Når vi tager et andet citat, fremgår det fuldstændig tydeligt, at det, som hr. Jan Petersen foreslog, var, at der skulle laves et passende antal jobcentre, der kan det hele, der passer til arbejdskraftsområdet, vi har i Danmark, som placeres, så det sikrer en vis geografisk nærhed til borgerne osv. Altså, at det ikke i arbejdsmarkeds- og beskæftigelsessammenhæng var, om jeg så må sige, tilfældige kommunegrænser, der skulle afgøre det, men at det, der var afgørende, var, at det passede til arbejdskraftsområderne. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at hr. Jens Vibjerg vil være enig med mig i, at det ikke er det, der er sat til behandling og beslutning i dag med det, regeringen har foreslået.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det sådan, at vi i udgangspunktet vel havde forventet et antal kommuner på 130-140 stykker. Vi lander på 98. Vi har fået nogle store kommuner med noget muskelkraft og med noget opland omkring sig. Når jeg kigger på billedet af det område af landet, jeg kommer fra, tegner der sig en kommunestruktur, der passer rigtig godt med de arbejdsmarkedsoplande, vi også har til områderne. Det tror jeg er et meget kendetegnende billede for det ganske land, så jeg er overbevist om, at vi også ad den vej når det optimale.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skulle måske lige starte med at følge op på det spørgsmål, der var fra hr. Ole Sohn, for der var jo med de her ændringsforslag stillet af Enhedslisten og SF en mulighed for at skabe et meget bredt flertal i Folketinget, i og med at vi andre har sagt, at vi gerne vil støtte dem. Men hvis nu regeringspartierne og Dansk Folkeparti også støttede dem, var der jo bare konsensus og enighed i Folketinget om, at ligestilling også skulle være en del af lovgivningen om kommunalreformen på arbejdsmarkedsområdet. Det er sådan set et tilbud til regeringen. Det kan man så vælge at tage imod eller lade være med at tage imod. Jeg noterede mig, at det ønsker man ikke at tage imod.

Jeg forstår hr. Jens Vibjerg sådan, at hr. Jens Vibjerg er enig i, at en stor del af forudsætningen for at drive aktiv arbejdsmarkeds politik i Danmark er, at parterne er involveret. Bekymrer det så ikke Venstre, at arbejdsmarkedets parter har sagt, at de ikke ønsker denne her reform, og at de rent faktisk mener, at det også er problem, at man nu går ud og laver helt op mod 98 jobcentre i kommuner, som på trods af, hvad hr. Jens Vibjerg sagde for et øjeblik siden, geografisk nogle steder ikke dækker meget mere end 20.000 indbyggere?

Mener hr. Jens Vibjerg ikke, at det er et problem, at man imod parternes ønsker og anbefalinger nu går ud og laver en reform på arbejdsmarkedet, som hverken har støtte fra dem, som rent faktisk skal ansætte folk, eller fra dem, som skal betjene ledige og beskæftigede medlemmer?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu har vi sådan set udfoldet mange bestræbelser for at få konsensus om det her. Når vi kigger på det produkt, vi lagde frem for godt og vel et års tid siden, og de forhandlinger, vi har haft, fremgår det, at vi sådan set også har lyttet til mange af de argumenter, der er kommet fra de partier, der nu ikke er med i aftalen. Vi har virkelig flyttet os i retning af de synspunkter. Så der har i hvert fald fra regeringspartierne side virkelig været udfoldet bestræbelser på at få så bredt et forlig om de her ting som overhovedet muligt. Det har man så ikke ønsket fra Socialdemokraternes og De Radikales side, sådan er det, og det må vi jo så leve med.